

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 4. juni 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1358 (MOF alm. del) stillet 10. maj 2021 efter ønske fra Rasmus Nordqvist (SF).

Spørgsmål nr. 1358

"Miljøstyrelsen skriver i flere sammenhænge, bl.a. ved høring af vejledning om nationalt tilskud til kommunale projekter vedrørende vandløbsrestaurering (sagsnr. 2021-8721):

"Viser basisanalysen for vandområdeplanerne 2021-2027, at et vandområde har målopfyldelse, er det ikke muligt at opnå tilsagn til genslyngning og mindre strækningsbaserede indsatser i det pågældende vandområde. Dette gælder også, hvis der er ukendt tilstand for en eller flere af kvalitetselementerne (smådyr, fisk og planter) i pågældende vandområde. Kommunen skal i et sådant tilfælde orientere Miljøstyrelsen om, at vandområdet har målopfyldelse, hvorefter Miljøstyrelsen efter verificering kan meddele fritagelse for at gennemføre den fastsatte indsats." 1) Kan ministeren bekræfte, at Miljøministeriet har som erklæret praksis og fortolkning af Vandrammedirektivet, at, hvis en del af en vandforekomsts kvalitetselementer (f.eks. 2) har målopfyldelse og de øvrige kvalitetselementers tilstand er ukendt, da bedømmes den samlede tilstand for vandforekomsten at være målopfyldt?, 2) Er denne praksis og fortolkning derfor også en del af ministeriets rådgivning til andre ministerier, f.eks. ved udarbejdelsen af lovforslag om anlæg af Lynetteholm (L 220, 2020/21)?, 3) I bekræftende fald; hvilken hjemmel ser ministeren i Vandrammedirektivet, der muliggør en sådan fortolkning/praksis set i lyset af direktivets princip om one out-all out?"

Svar

Jeg har til brug for besvarelsen af delspørgsmål 1 og 2 spurgt Miljøstyrelsen, som er den myndighed, der overvåger og vurderer tilstanden af vandområder i Danmark.

Miljøstyrelsen oplyser, at den samlede klassifikation af et overfladevandområdes tilstand (vandløb, sø eller kystvand) vurderes ud fra biologiske kvalitetselementer, f.eks. planter og bunddyr i vandet.

Miljøstyrelsen oplyser, at det er den laveste værdi af de bedømte biologiske kvalitetselementer, som er bestemmende for overfladevandområdets samlede tilstandsklassificering som enten høj, god, moderat, ringe eller dårlig tilstand. Heraf følger, at klassifikationen af et vandløbs tilstand er baseret på de antal kvalitetselementer, der foreligger viden om. Ved klassifikationen af kystvandes tilstand vil der i tilfælde af manglende viden om værdien på et eller to af de biologiske kvalitetselementer, inddrages i vurderingen, om muligt, overfladevandområdets fysisk-kemiske kvalitetselementer. Der kan endvidere inddrages viden om tilstanden for de biologiske kvalitetselementer fra tilstødende vandområder.

Miljøstyrelsens klassifikation af de enkelte overfladevandområder ligger til grund for vandområdeplanernes indsatsprogrammer og de vurderinger af virkninger på miljøet, som gennemføres. Det skal dog bemærkes, at tilstandsklassifikation ikke er det samme som vurderinger af

indvirkninger på miljøet, der skal gennemføres som led i en miljøkonsekvensvurdering af f.eks. anlægsprojekter.

Miljøstyrelsen vejleder borgere, virksomheder og andre myndigheder i forbindelse med vurdering af et givent projekts mulige påvirkning af berørte målsatte vandforekomster og forekomsternes målopfyldelse.

Miljøstyrelsens vejledning i forbindelse hermed tager udgangspunkt i indsatsbekendtgørelsens § 8, og forbuddet mod forringelse, jf. § 8, stk. 2 og 3, og i fortsættelse heraf vandrammedirektivet og praksis fra EU-domstolen:

- En forpligtelse til at forebygge forringelse af tilstanden for alle målsatte overfladevandområder og grundvandsforekomster samt beskytte, forbedre og restaurere alle vandforekomster med henblik på at opnå henholdsvis god økologisk og god kemisk tilstand og god kvantitativ og kemisk tilstand.
- Forbuddet mod forringelse af tilstanden betyder, at myndighederne ikke må træffe afgørelser, hvis afgørelsen kan medføre forringelse af tilstanden i målsatte overfladevandområder eller hindre opfyldelsen af disse målsætninger.
- Forringelse af den økologiske tilstand af et overfladevandområde foreligger, når mindst ét af kvalitetselementerne falder en klasse, selvom det ikke betyder, at hele vandområdet falder en klasse.

Miljøstyrelsen vejleder også om gennemførelse af de konkrete vurderinger af, om et projekt kan indebære en forringelse. Miljøstyrelsen lægger i den sammenhæng vægt på at tydeliggøre, at bygherre skal sikre, at alle muligt berørte målsatte vandforekomster er identificeret, og at påvirkningen af den enkelte vandforekomsts tilstand vurderes i forhold til alle kvalitetselementer og alle relevante kvalitetskrav/tærskelværdier for forekomsten.

Den ovenfor beskrevne praksis for tilstandsklassifikation følger af vandrammedirektivets bilag V, punkt 1. 4. 2, hvoraf det fremgår, at den økologiske tilstandsklassifikation for de forskellige kategorier af overfladevandområder repræsenteres ved den laveste af værdierne for de biologiske og fysisk-kemiske overvågningsresultater for de relevante kvalitetselementer. Heri udtrykkes princippet om one-out, all-out, og er i overensstemmelse med Miljøstyrelsens praksis.

Lea Wermelin

/

Peter Østergård Have